

staaende Militair, som flyttede ind i den Førstes Leilighed. Dette tydede ikke meget paa Salg, da man havde faaet saa faste Mænd til at boe der, og det har jo ogsaa hidtil været forjæres at søge nogen Realisation af disse Eiendomme. Der synes virkelig med Hensyn til dem at være indruffet, hvad det ærede Medlem for Maribo (Schlepperev) igaar anbefalede, at Finantsministeren skulde underkaste sig Krigsministeren. Han har vel især tænkt paa Forholdene i Krigstid, men her synes det endogaa i meget fredelige Tider, at Krigsministeren staaer over Finantsministeren, selv i en Sag, som dog nærmest vedrører Finantsministeren. Men dette maa nu være, som det vil, saa kan jeg ikke troe Andet, end at det maa være rigtigt at nægte denne Bevilling paa 4,680 Rd., hvorunder Kalkulen er. Efter al den Oplysning, jeg har faaet, kan jeg ikke troe, at det er rigtigt for Militairretaten at have en Materialgaard. Alt, hvad Militairretaten behøver, kan den med største Lethed faae i Byen og efterhaanden, som den bruger det, og leveret directe til det Sted, hvor den skal bruge det; der vil være Concurrence nok, saa at den vil faae gode Varer til forholdsvis billige Priser, og Ingenieurcorpset maa dog have Kræfter nok i sig selv til at kunne bedømme, om Leveringerne ere contractmæssige eller ikke. Dersom vi nu ville grave denne Kalkule og blive ved at holde disse Bygninger, saa vil jo deraf følge en Fortsættelse af dette gamle System, at Krigsministeriet skal have alt dette Roderi paa Materialgaarden, istedetfor, som jeg tillod mig at bemærke, efterhaanden at kunne anskaffe det Fornødne. En Følge af, at Ministeriet driver denne Commers paa Materialgaarden, er jo de betydelige Transportomkostninger for de Varer, der skulle lægges derind til Brug paa et andet Sted; man fører frem og tilbage, og hvad der er endnu værre end Kjørselerne, er det uendelige Skriveri og Oplysningsvæsen, som behøves for at styre denne Sag, der virkelig ikke viser sig mindre urigtig at drive nu, end dengang den ærede Ordfører i 1865—66 erklærede det for aldeles forkasteligt at vedblive med dette Materialvæsen. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at vi alvorlig bør

stræbe at befordre det, som vi bestemte for 5 Aar siden, nemlig Realisationen af disse Eiendomme. De, der imidlertid boede i den civile Gaard, have endnu deres Bopæl der, endskjøndt man har bygget for de 12,000 Rd., jeg nævnedes, nede paa den saakaldte Gammelholmsplads, og det nytter ikke, at man driver de Civile ud, saalænge man lader de Militaire blive, thi det er antaget, at de to Eiendomme bør realiseres tilsammen, og det vil jo ikke sles, saalænge vi række Haanden til, selv om det kun er med en Kalkule, at Militairbestyrelsen kan vedblive at forfætte dette Materialvæsen. Jeg skal derfor for min Part stemme imod dette Beløb. Søvrigt skal jeg, da jeg nu har nævnt Officiersboligerne, tillade mig at bemærke, at det vistnok vilde være nyttigt, om vi af og til fik en detailleret Opgivelse om alle de Bopæle, som benyttes af Militaire, med de Udgifter, som derved ere forbundne. Dette er maaskee den rette Bet til at komme til en noget større Sparsommelighed med disse militaire Boliger. Dersom jeg er rigtigt underrettet, har man paa en meget ødsel Maade anvendt ikke ubetydelige Penge ude paa Frederiksberg Slot, men derom kunne vi jo ikke sælde nogen bestemt Dom, naar vi ikke kjende Detaillen. Jeg vil derfor haabe, at det engang maa sles, at vi blive satte ind i alle disse Forhold. Alt, hvad der skal anvendes eller gjøres for det Militaire, er jo overordentlig dyrt; det er vistnok saa allevegne, men det er ganske vist, at det er det ikke mindst hos os, og dersom vi kunde raade Bod derpaa og gaae lidt videre, end det ærede Finantsudvalg er gaaet, saa troer jeg, at vi gjorde en god Gjerning. Disse 4,680 Rd. kunne ikke stilles ad, saaledes som de staae opførte; men dersom de Herre skulde have Lykt til at række en hjælpsom Haand til at faae dette Materialvæsen ud af Verden, saa kunde jo forresten Summen ordnes til 3die Behandling.

Winther: Hvad det Punkt angaar, som blev omtalt af den ærede sidste Tale, da kan jeg ikke nægte, at de Betænkkeligheder, han har høvt derved, ogsaa have været tilstede for mig, da denne Sag var under Behandling i Udvalget; men jeg har dog, efter som Stemmning